

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 4C/58/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314206307
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Plichtíková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2016:5314206307.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou JUDr. Annou Plichtíkovou v právnej veci navrhovateľa Okresné stavebné bytové družstvo, Gočárova 252, Čadca, IČO: 31 622 704, zast. JUDr. Stanislavom Záhumenským, advokátom so sídlom Fraňa Kráľa 1504, Čadca, proti odporkyni B. H., X.. XX.X.XXXX, H. XXX/XXX-XXX, V., v konaní o zaplatenie 5 842,51 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Návrh z a m i e t a.

II. Navrhovateľ j e p o v i n n ý nahradiť odporkyni trovy konania vo výške 350,50 € v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 17.6.2014 navrhovateľ OSBD Čadca, právne zastúpený, podal návrh proti odporkyni B. H.. Žiadal, aby mu zaplatila sumu 5 842,51 €, poplatok z omeškania vo výške 0,5 ‰ za každý deň omeškania. Skutkový stav - rozhodujúce skutkové tvrdenia podľa § 79 ods. 1, 2 OSP boli nasledovné. Na základe nájomnej zmluvy prenechal navrhovateľ 1.1.1992 odporkyni do užívania byt č. XX v dome súp. č. XXX, ulica H. Y. V.. Na základe dohody rozvedených manželov o členstve v družstve po rozvode v súlade s § 708 Občianskeho zákonníka zo dňa 3.4.2007 zaniklo členstvo bývalému manželovi odporkyne C. H.. V nájomnej zmluve sa nájomca zaviazal platiť nájomné a služby spojené s užívaním bytu vo výške určenej navrhovateľom. Odporkyňa nezaplatila nájomné a platby do fondu opráv, platby za dodávky služieb a poplatok za výkon správy, po ročnom vyúčtovaní skutočné náklady za obdobie od 1.1.2010 do 31.12.2012 vo výške 5 842,51 €. Za rok 2010 - 1 670,10 € splatných dňa 30.6.2011, za rok 2011 - 2 048,04 € splatných dňa 30.6.2012, za rok 2012 - 2 124,37 € splatných dňa 30.6.2013, spolu 5 842,51 €. Ako dôkaz v návrhu uvádza navrhovateľ nájomnú zmluvu, vyúčtovanie za rok 2010, 2011, 2012. Aj keď právnu kvalifikáciu súd nie je viazaný, poukazuje v návrhu navrhovateľ na tú skutočnosť, že aj po právnej stránke vymáha nájomné, služby spojené s užívaním bytu v nadväznosti na § 697 a nasl. Občianskeho zákonníka. K svojim tvrdeniam pripojil rozhodnutie o pridelení bytu H. C. čl. 5 spisu zo dňa 22.10.1992, dohodu rozvedených manželov o členstve v družstve po rozvode podľa § 705 Občianskeho zákonníka, na základe ktorej spoločné členstvo manželov dňom 23.4.2007 zaniklo a členom družstva ostala B. H.. Pripojil vyúčtovanie za rok 2012 v celkovej výške 2 124,37 €, za rok 2011 vo výške 2 048,04 € a na pojednávaní bolo predložené vyúčtovanie za rok 2010 vo výške 1 670,10 €, spolu vo výške 5 842,51 €. Nájomná zmluva s odporkyňou predložená nebola, ani dohoda o výkone správy. Súd vyzval právneho zástupcu navrhovateľa dňa 2.3.2015 na čl. 22 spisu, aby predložil nájomnú zmluvu obidvoch bývalých manželov a nájomnú zmluvu s odporkyňou, keďže predmetom sporu je zmluvný nárok. Taktiež súd vyzval právneho zástupcu navrhovateľa, aby predložil účtovné doklady o platbách vzhľadom k omeškaniu odporkyne a skutkové zdôvodnenie omeškania. Na túto výzvu navrhovateľ reagoval až 18.5.2015 (čl. 36), nie v stanovenej lehote 10 dní. Poukázal na konanie o vypratanie bytu pod sp. zn. 13C/171/2005. Súčasťou tohto spisu mala byť nájomná zmluva zo dňa 1.9.1992. Taktiež

produkoval tvrdenie navrhovateľ, že odporkyňa nezaplatila žiadnu ďalšiu platbu od podania návrhu. K tomu súd podotýka, že podľa § 120 ods. 1 OSP dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení má navrhovateľ a nie súd. Keďže účtuje nájomné, ide o účtovný doklad - podklad k účtovaniu nájomného a služieb spojených s užívaním bytu, bol povinný v nadväznosti na § 79 ods. 1, 2 OSP tento dôkaz pripojiť už k návrhu, najneskôr splniť pokyn súdu. Ako nepravdivé sa ukázalo byť tvrdenie navrhovateľa dňa 18.5.2015 čl. 36 spisu, že odporkyňa od podania návrhu nezaplatila žiadnu platbu, keďže odporkyňa doručila súdu poštové poukážky o platbách. Tie boli právnomu zástupcovi navrhovateľa spolu s podaním odporkyne doručené. Nijakým spôsobom navrhovateľ nedisponoval návrhom, nezrejmil túto situáciu ani písomne, ani na pojednávaní.

Odporkyňa poukázala na neseriózný prístup navrhovateľa k nej v podaní zo dňa 6.10.2014 na čl. 14 spisu, a to v odpore proti vydanému platobnému rozkazu. Spochybnila základ uplatneného nároku. Uviedla, že navrhovateľ s ňou nemá uzavretú žiadnu nájomnú zmluvu, pretože ju odmieta s odporkyňou dlhodobo uzavrieť a z toho dôvodu odporkyňa nemohla získať nárok na poskytovanie príspevku na bývanie, ktorý žiadala započítať voči nároku navrhovateľa. Tento nárok súd nezapočítal, pretože nespĺnila výzvy súdu. Nárok nebol konkretizovaný a preukázaný, že o taký nárok požiadala, že jej bol odmietnutý a že jej bol odmietnutý práve z dôvodu, že nepredložila zmluvu o nájme. Uviedla, že keď by poberala tento príspevok, mohla mať finančné prostriedky na platenie nákladov voči navrhovateľovi. Samotný navrhovateľ ju pripravil o možnosť platiť svoje pohľadávky voči nemu. Do bytu investovala, rekonštruovala okná vo výške 4 000 €. Má o byt záujem, nemieni o byt prísť. Napadla aj úroky z omeškania. Súd toto podanie posúdil ako odpor vo veci samej, pretože odporkyňa v odpore napadla základ uplatneného nároku - existenciu platného právneho úkonu - nájomnej zmluvy, na základe ktorej navrhovateľ nárok voči odporkyni uplatňuje. Uviedla, že táto zmluva neexistuje, pretože navrhovateľ ju odmieta s odporkyňou uzavrieť. Súd postupoval podľa § 174 ods. 2 OSP a mal za to, že podaním odporu vo veci samej došlo k zrušeniu platobného rozkazu priamo zo zákona a v celom rozsahu a nariadil pojednávanie. Keďže nebol dôvod podľa § 174 ods. 3 OSP k vydaniu uznesenia na odmietnutie odporu (odpor bol odôvodnený vo veci samej), súd postupoval ďalej podľa § 174 ods. 4 OSP: „Ak nie sú splnené podmienky na odmietnutie odporu, súd odpor bezodkladne odošle navrhovateľovi a môže ho vyzvať, aby sa k odporu písomne vyjadril v lehote určenej súdom.“ Po doručení sa právny zástupca navrhovateľa vyjadril dňa 5.2.2015 na čl. 19 spisu a žiadal odmietnuť odpor, pretože nie je odôvodnený vo veci samej. Súd mal za to, že nie sú splnené podmienky, aby samostatným uznesením súd zamietol návrh na odmietnutie odporu. Zákon počíta v zrýchlenom rozkaznom konaní s tým, že súd odmietne odpor, ak je neodôvodnený podľa § 174 ods. 3 písm. b) OSP. V tomto konkrétnom prípade však odpor bol odôvodnený vo veci samej a nebol dôvod spôsobovať prieťahy v konaní a mimo zákonný rámec rozhodovať o návrhu, ktorý produkoval právny zástupca navrhovateľa. Súd preto pokračoval v konaní.

Súd vykonal nasledovné dôkazy - návrh čl. 1, 2, uplatnený zmluvný nárok v celkovej výške 5 842,51 €, rozhodnutie o pridelení bytu pre H. C. čl. 5, rozhodnutie je zo dňa 22.10.1992, dohoda rozvedených manželov o členstve čl. 6 zo dňa 23.4.2007, vyúčtovanie za rok 2012, 2011 čl. 7, 8, platobný rozkaz čl. 12, odpor čl. 14, súd považuje odpor za odôvodnený vo veci samej, napriek námietke navrhovateľa, a to z týchto dôvodov - namieta úrok z omeškania, čo je vec samá, namieta skutočnosť, že nejde o zmluvný nárok, pretože navrhovateľ s ňou doteraz neuzavrel žiadnu zmluvu a taktiež ako obranu uvádza, že chce brať do úvahy skutočnosť, že neexistenciou zmluvy prišla o príspevok na bývanie, z ktorého mohla tento dlh platiť, vyjadrenie navrhovateľa čl. 19, kde uvádza, že z odporu vyplýva, že odporkyňa si je vedomá svojho záväzku, kde navrhol odmietnuť odpor ako neodôvodnený vo veci samej, žiadosť o oslobodenie od SUP u odporkyne čl. 21, výzva súdu čl. 22 zo dňa 2.3.2015 pre PZ navrhovateľa, výzva pre B. H. zo dňa 2.3.2015 čl. 23, reakcia odporkyne čl. 24, súd konštatuje, že odporkyňa predložila účtovné doklady čl. 25 a nasl. spisu, a to napriek tomu, že navrhovateľ sa vyjadril na výzvu súdu, že nezaplatila od podania návrhu nič, platba zo dňa 13.2.2015 - 200 €, 19.3.2015 - 200 €, 13.10.2014 - 200 €, 13.11.2014 - 200 €, 12.12.2014 - 200 €, 13.1.2015 - 200 €, 13.6.2014 - 200 €, 12.7.2014 - 200 €, 13.8.2014 - 200 €, 19.9.2014 - 200 €, 16.2.2014 - 300 €, 14.3.2014 - 200 €, 11.4.2014 - 200 €, 13.5.2014 - 200 €, 4.10.2013 - 200 €, 12.11.2013 - 250 €, 13.12.2013 - 300 €, 14.1.2014 - 300 €, doručila odporkyňa nájomnú zmluvu na bývalého manžela H. čl. 30 zo dňa 1.9.1992 s tým, že novú nájomnú zmluvu navrhovateľ do dnešného dňa s ňou neuzavrel, odmieta ju uzavrieť, tvrdenia PZ navrhovateľa čl. 36, tlačivo pre dokladovanie pomerov čl. 37, uznesenie o nepriznaní oslobodenia odporkyni čl. 42, opakovaná výzva súdu, urgencia zo dňa 15.2.2016 čl. 48 spisu adresovaná PZ navrhovateľa, súd konštatuje, že táto výzva súdu bola opakovane ignorovaná, rozvodový spis 5C/266/2002, rozsudok č. k. 5C/266/2002-32 zo dňa 14.11.2003, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 7.2.2004 a ktorým súd mal preukázané, že manželstvo trvalo od

24.10.92 do 7.2.2004, kedy vlastne aj spoločne v byte bývali, rozsudok Okresného súdu v Čadci č.k. 13C/171/2005-129 zo dňa 21.4.2009, ktorý podľa evidencie nadobudol právoplatnosť dňa 16.11.2009 a z ktorého vyplýva, že odporkyňa bola povinná právoplatne vypratať 3-izbový byt č. XX pozostávajúci z troch izieb - kuchyňa, príslušenstvo nachádzajúci sa na 11. poschodí bytového domu č. XXX, blok XX, V., sídlisko R. v lehote 15 dní od zabezpečenia náhradného ubytovania.

Pokiaľ ide o spis 13C/171/2005, z úradného záznamu kancelárie čl. 50 rub spisu je zrejmé, že na pojednávanie dňa 22.3.2016 spis nebolo možné pripojiť, pretože sa nenachádzal v spise, u ktorého bol vyznačený ako pripojený (10C/77/2015). V nadväznosti na § 154 ods. 1 OSP súd ku dňu rozhodovania dňa 22.3.2016 mal k dispozícii len rozsudok č. k. 13C/171/2005-129 zo dňa 21.4.2009 z počítačovej databázy. Až po rozhodnutí vo veci bol spis 13C/171/2005 pripojený k spisu 4C/58/2015, netvoril však podklad rozhodovania súdu. Podklad rozhodovania súdu tvoril len rozsudok vo veci 13C/171/2005. Zároveň odporkyňa napísala list dňa 4.5.2015 čl. 24, kde opakovane tvrdí, že navrhovateľ s ňou odmieta uzavrieť nájomnú zmluvu a bude žiadať odpočítať príspevok na bývanie, ktorý kvôli takémuto postupu navrhovateľa jej nebol poskytnutý a z ktorého mohla takéto platby platiť. Napriek tomu však uviedla, že platí a doručila súdu poštové poukážky od čl. 25 spisu až po čl. 29 spisu, ktoré súd následne doručil právnomu zástupcovi navrhovateľa, ktorý nedisponoval s návrhom neuviedol, na ktoré mesiace tieto platby započítal. Práve naopak, uviedol, že od podania návrhu navrhovateľka nič nezaplatila. Predmetom sporu je nárok na zaplatenie súm za rok 2010, 2011, 2012 v celkovej výške 5 842,51 € a navrhovateľ tvrdil, že odporkyňa po doručení návrhu zo dňa 17.6.2014 na sporné časové obdobie nič nezaplatila, pričom prílohou podania sú účtovné doklady od čl. 25 spisu za január 2015 - 200 €, 2/2015 - 200 €, 3/2015 - 200 €, 1/2014 - 200 €, 10/2014 - 200 €, 12/2014 - 200 €, 11/2014 - 200 €, 6/2014 - 200 €, 8/2014 - 200 €, 7/2014 - 200 €, 9/2014 - 200 €, 2/2014 - 200 €, 3/2014 - 200 €, 5/2014 - 200 €, 4/2014 - 200 €, 10/2013 - 200 €, 12/2013 - 200 €, 11/2013 - 200 €. Tvrdenie navrhovateľa sa ukázalo byť ako nepravdivé v tom smere, že odporkyňa po podaní návrhu nič nezaplatila. Túto skutočnosť súd vyhodnotil tak, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno na preukázanie výšky nároku za sporné časové obdobie, ani v rozsahu omeškania odporkyne za sporné časové obdobie v príčinnej súvislosti s uplatneným nárokom na zaplatenie príslušenstva nároku.

K svojmu podaniu odporkyňa, na rozdiel od navrhovateľa, pripojila nájomnú zmluvu zo dňa 1.9.1992 uzavretú s C. H. na sporný byt, ktorého sa stala po rozvedení manželstva jedinou nájomníčkou na základe dohody rozvedených manželov podľa § 705 Občianskeho zákonníka na čl. 6 spisu, a to počnúc dňom 23.4.2007.

Účastníkom konania vo veci 13C/171/2005 bol aj navrhovateľ, teda mal k dispozícii všetky listiny, ktoré mohol súdu predložiť vo veci 4C/58/2015, mal možnosť nahliadnuť do tohto súdneho spisu, zabezpečiť listiny na základe výzvy súdu vo veci 4C/58/2015, boli mu doručované všetky rozhodnutia, ktoré mal možnosť doručiť Okresnému súdu v Čadci vo veci 4C/58/2015, avšak nedoručil. Nesplnil si svoju dôkaznú povinnosť podľa § 120 ods. 1 OSP v naznačenom smere. Dôkazné bremeno k svojim tvrdeniam a za výsledok sporu má navrhovateľ a nie súd. Navrhovateľ nemá právo svoje dôkazné bremeno prenášať na súd. V podaní zo dňa 18.5.2015 na čl. 36 spisu len konštatoval, že prebieha pred Okresným súdom v Čadci konanie vo veci 13C/171/2005. Z dôvodov už uvedených súd ku dňu rozhodovania 22.3.2016 nemal k dispozícii spis 13C/171/2005 (nebolo ho možné zabezpečiť), mal k dispozícii len rozsudok z počítačovej databázy č. k. 13C/171/2005-129 zo dňa 21.4.2009, z ktorého vyplýva, že súd rozhodol tak, že odporkyňa B. H. je povinná vypratať trojizbový byt č. XX pozostávajúci z troch izieb - kuchyňa, príslušenstvo, nachádzajúci sa na XX. poschodí bytového domu č. XXX, blok XX, V., sídlisko R. v lehote 15 dní od zabezpečenia náhradného ubytovania. Z rozhodnutia prvostupňového súdu vyplýva, že zánikom manželstvo zanikol i spoločný nájom a právo užívať byt ostalo tomu z manželov, ktorý ostal členom bytového družstva (odporkyňa). Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že odporkyňa mohla byť užívať do času, kým jej odporca nezabezpečí primeranú bytovú náhradu. Odporcom bola doručená výpoveď z nájmu bytu. Podľa záverov prvostupňového súdu neužívala byt na základe nájomného vzťahu, nájomnej zmluvy, ale užívala byt na základe práva užívať byt do času, kým jej nebude zabezpečená bytová náhrada. Z odôvodnenia ďalej vyplýva, že odporca 2/ (jej bývalý manžel) bol povinný odporkyňa B. H. zabezpečiť bytovú náhradu. Odporca 2/ sa členstva v bytovom družstve vzdal a sporný byt opustil v roku 1999, čím mu zanikla i povinnosť zabezpečiť odporkyňa 1/ bytovú náhradu. Odporkyňa 1/ o členstvo v bytovom družstve nepožiadala. Ostala pasívna. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že odporkyňa B. H. nemá právny titul (nájomnú zmluvu, od ktorého by odvodzovala svoje právo dotknutý byt užívať). Z odôvodnenia rozsudku ďalej vyplýva, že pokiaľ ide o dohodu o členstve v družstve po rozvedení

manželstva odporcov zo dňa 23.4.2007, nemá právnu relevanciu, pretože dohoda o členstve prichádza do úvahy iba vtedy, ak obidvaja rozvedení manželia boli členmi bytového družstva, čo v danom prípade splnené nebolo. Zaviazal preto odporkyňa B. H. vypratať byt a zabezpečiť jej náhradné ubytovanie.

Navrhovateľ, právne zastúpený, ktorý bol zároveň aj účastníkom konania 13C/171/2005, žiadnym právne relevantným spôsobom nezrejmal, prečo v konaní 4C/58/2015 uplatňuje za sporné časové obdobie - rok 2010, 2011, 2012 od odporkyne B. H. nájomné a služby spojené s užívaním bytu, keď v konaní (vychádzajúc z odôvodnenia rozsudku 13C/171/2005 zo dňa 21.4.2009) produkoval tvrdenie, že odporkyňa B. H. nebýva v byte na základe platného titulu - nájomnej zmluvy. Súd mal za to, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno na preukázanie platnej nájomnej zmluvy za sporné časové obdobie - rok 2010, 2011, 2012, za ktoré uplatňuje nájomné a služby spojené s užívaním bytu a neodstránil rozpor vo svojom prístupe v obidvoch konaniach 4C/58/2015 a 13C/171/2005, kedy v jednom prípade tvrdí nájomný vzťahy pre účely platby nájomného a v druhom prípade tvrdí neexistenciu nájomného vzťahu a povinnosť vypratať odporkyňa z bytu.

Podľa nálezu Ústavného súdu SR č. 122/2012 z 3.10.2012: "z viazanosti súdu petitom vyplýva, že súd nemôže prekročiť návrhy účastníkov a prisúdiť viac, ako sa domáhajú. Zásada viazanosti súdu petitom bude vyžadovať i to, aby súd neprisúdil iné plnenie, než akého sa účastníci domáhali. Súd musí rešpektovať predmet konania vymedzený žalobným návrhom, čo znamená, že plnenie nemôže priznať ani z iného skutkového základu, než akým bol predmet konania vymedzený v žalobnom návrhu. Nie je však porušením zásady viazanosti súdu petitom, ak súd inak právne kvalifikuje skutok, ktorý bol predmetom konania. Nie je porušením ne - ultra petitum, ak súd formulačne upraví petit návrhu vo výrokovej časti rozhodnutia, keď návrhu žalobcu vyhovuje. Súd musí výrovkovú časť rozhodnutia formulovať tak, aby bola jasná, stručná, výstižná a predovšetkým materiálne vykonateľná.

Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3 M Cdo 6/2010 zo dňa 22.9.2010 okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou právnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania.

Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3Obdo 31/2009 zo dňa 24.3.2010 o iný predmet konania, teda o zmenu žaloby ide spravidla v prípade, ak navrhovateľka požaduje iné plnenie alebo požaduje rovnaké plnenie, ale odvodzuje ho z iného skutku, ako ho opísala v žalobe. O zmenu žaloby nejde, ak na základe toho istého skutku mení iba právnu kvalifikáciu.

Súd poukazuje aj na závery Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 31.7.2008 sp. zn. 11M Obdo V 19/2007, podľa ktorého "...za zmenu žaloby treba považovať aj procesný úkon, ktorým žalobca, hoci požaduje rovnaké plnenie, tak následne činí na základe iných skutkových okolností, než tých, ktoré uviedol v žalobe. "

Zo skutkového stavu súd ustálil, čo tvorí predmet sporu, ktorým sa cítil byť viazaný podľa § 152 ods. 2 a § 153 ods. 2 OSP. Pánom sporu - "dominus litis" je navrhovateľka. Len ona mala právo disponovať návrhom a len ona mala dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení v návrhu. Navrhovateľku viazala povinnosť produkovať a preukázať všetky tvrdenia už v návrhu (§ 79 ods. 1, 2 OSP), teda už v prvom úkone, ktorý jej patril. Súd je návrhom - predmetom sporu viazaný, nemôže ho prekročiť a z vlastnej iniciatívy prispôbovať tvrdený skutkový stav výsledkom dokazovania. Tým by došlo k narušeniu ústavnej zásady rovnosti účastníkov konania. Navrhovateľka bola aj právne zastúpená, súd nemal poučovaciu povinnosť podľa § 5 ods. 2 OSP ani čo do hmotného, ani čo do procesného práva. Splnil si poučovaciu povinnosť podľa § 118 ods. 2 OSP a navyiac pri niektorých dôvodoch uviedol aj predbežný právny názor podľa § 100 ods. 1 OSP. Navrhovateľka - jej právny zástupca, si boli vedomí sporných bodov oboznámených na pojednávaní, preto, podľa názoru súdu, nie je dôvod tvrdiť, že rozsudok je "prekvapivý, nečakaný". Navrhovateľka mala dostatočný časový priestor na produkovanie tvrdení, dôkazov - od podania návrhu dňa 26.8.2003 do rozhodnutia súdu dňa 3.11.2015 (12 rokov).

Súd je viazaný nielen predmetom sporu, ale aj skutkovým základom uplatneného nároku, teda rozhodujúcimi skutkovými tvrdeniami.

Rozhodujúce skutkové tvrdenia v návrhu boli, že navrhovateľ žiada nájomné na základe nájomnej zmluvy, platby do fondu opráv, platby za dodávky služieb a poplatok za výkon správy za roky 2010, 2011,

2012 v celkovej výške 5 842,51 €. Uvedené rozhodujúce skutkové tvrdenia podľa § 79 ods. 1, 2 OSP zodpovedajú hypotéze právnej normy nájomného na základe nájomnej zmluvy, preto súd rozhodujúce skutkové tvrdenia subsumoval pod ustanovenia právnych noriem o nájme bytu.

Podľa § 494 Občianskeho zákonníka z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečoho sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

Podľa § 685 ods. 1 Občianskeho zákonníka nájom bytu vzniká nájomnou zmluvou, ktorou prenajímateľ prenecháva nájomcovi za nájomné byt do užívania, a to buď na dobu určitú, alebo bez určenia doby užívania; nájomná zmluva spravidla obsahuje aj opis príslušenstva a opis stavu bytu. Nájom bytu je chránený; ak nedôjde k dohode, možno ho vypovedať len z dôvodov ustanovených v zákone.

Podľa § 686 ods. 1 Občianskeho zákonníka nájomná zmluva musí obsahovať označenie predmetu a rozsahu užívania, výšku nájomného a výšku úhrady za plnenia spojené s užívaním bytu alebo spôsob ich výpočtu. Mala by tiež obsahovať aj opis príslušenstva a opis stavu bytu. Ak sa nájomná zmluva neuzavrela písomne, vyhotoví sa o jej obsahu zápisnica.

Podľa § 696 ods. 1 Občianskeho zákonníka spôsob výpočtu nájomného, úhrady za plnenia poskytované s užívaním bytu, spôsob ich platenia, ako aj prípady, v ktorých je prenajímateľ oprávnený jednostranne zvýšiť nájomné, úhradu za plnenia poskytované s užívaním bytu, a zmeniť ďalšie podmienky nájomnej zmluvy, ustanovuje osobitný právny predpis.

Podľa § 696 ods. 2 Občianskeho zákonníka úhrada za plnenia poskytované s užívaním bytu alebo preddavok na ne sa platí s nájomným, ak sa účastníci nedohodnú alebo právny predpis neustanovuje inak.

Podľa § 697 Občianskeho zákonníka ak nájomca nezaplatí nájomné alebo úhradu za plnenia poskytované s užívaním bytu do piatich dní po jej splatnosti, je povinný zaplatiť prenajímateľovi poplatok z omeškania.

V nadväznosti na § 494 Občianskeho zákonníka navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno na preukázanie platného záväzku nájomnej zmluvy za rok 2010, 2011, 2012, na základe ktorého by mu vzniklo právo žiadať od odporkyne nájomné, preddavok do fondu opráv, služby spojené s užívaním bytu vo výške dohodnutej v nájomnej zmluve za sporné časové obdobie 2010, 2011, 2012. Právo na nájomné vzniká na základe nájomnej zmluvy v nadväznosti na § 685 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 686 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 696 ods. 1, 2 a § 697 Občianskeho zákonníka. Keďže nájomnú zmluvu platnú za sporné časové obdobie navrhovateľ nepredložil, nevzniklo mu právo na zaplatenie zmluvne dohodnutého nájomného, platieb do fondu opráv, platieb za dodávky služieb a poplatku za výkon správy.

Navrhovateľ neunesol ani dôkazné bremeno na preukázanie výšky platieb vzhľadom k tomu, že tvrdil, že od podania návrhu dňa 17.6.2014 odporkyňa nezaplatila nič, kým odporkyňa predložila účtovné doklady o plátbách za roky 2015, 2014, 2013. Navrhovateľ nepreukázal, na aké platby započítal uvedené preukázané platby odporkyne a aká je celková výška dlhu navrhovateľky ku dňu rozhodovania súdu a rozsah omeškania odporkyne.

Rozhodujúce skutkové tvrdenia boli uplatnené ako právo na zaplatenie nájomného na základe nájomnej zmluvy, preto tieto rozhodujúce skutkové tvrdenia nebolo možné subsumovať pod hypotézu právnej normy o bezdôvodnom obohatení podľa § 451 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka. Nárok nebolo možné ani alternatívne posúdiť ako bezdôvodné obohatenie, pretože v návrhu sa uvádza ako dôkaz nájomná zmluva ako základ uplatneného nároku, kým nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 2 OSP vyžaduje plnenie bez právneho dôvodu (bez nájomnej zmluvy), alebo z neplatného právneho úkonu (z neplatnej nájomnej zmluvy), alebo z právneho dôvodu, ktorý odpadol (z nájomnej zmluvy, ktorá zanikla). Takéto tvrdenia v návrhu navrhovateľ neprodukoval, ani nepreukázal. Taktiež ani čo do výšky bezdôvodného obohatenia, pretože nemožno stotožniť výšku dohodnutého nájomného v platnej nájomnej zmluve a služieb spojených s užívaním bytu s bezdôvodným obohatením, ktoré by malo predstavovať faktickú majetkovú ujmu za každý deň na strane navrhovateľa. Preto súd neposúdil uvedený nárok ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia.

Z uvedených dôvodov mal za to, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení v návrhu a súd návrh v celom rozsahu zamietol ako nedôvodný (okrem už uvedených záverov súdu pre účely bezdôvodného obohatenia navrhovateľ nepreukázal ani tvrdenie, či odporkyňa v byte býva, keď bolo rozhodnuté o jej vypratání).

Úspešnou účastníčkou konania je odporkyňa. Podľa § 142 ods. 1 OSP jej patrí plná náhrada trov konania. Trovy konania jej vznikli z titulu podaného odporu proti platobnému rozkazu a jej povinnosti zaplatiť súdny poplatok za podaný odpor vo výške 350,5 €. Z toho dôvodu súd zaviazal navrhovateľa k povinnosti nahradiť odporkyňu trovy konania vo výške 350,50 €. K zaplateniu súdneho poplatku vo výške 350,50 € bola zaviazaná uznesením Okresného súdu v Čadci č. k. 9Ro/43/2014-17 zo dňa 11.12.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.1.2015. Uznesením Okresného súdu v Čadci č. k. 9Ro/43/2014-17 zo dňa 11.12.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 28.1.2015 a ktorá suma je vymáhaná pod VS XXXXXXXXXXXX.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Okresného súdu Čadca v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená dobrovoľne, je možné navrhnúť výkon rozhodnutia.